

Vlaamse Regulator van de
Elektriciteits- en Gasmarkt

Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Tel. +32 2 553 13 79 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Mededeling van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 03 april 2012

met betrekking tot de principes en procedure ter implementatie van het
solidariteitsmechanisme, vermeld in artikel 7.1.6 §2 en 7.1.7 §2, van het
Energiedecreet

Inleiding

Met deze mededeling wordt de mededeling van 9 december 2009 (MEDE-2009-6) met betrekking tot de principes en procedure ter implementatie van het solidariteitsmechanisme, vermeld in artikel 25ter, §2bis, en artikel 25quater, §2bis, van het Elektriciteitsdecreet, opgeheven.

Artikel 7.1.6 van het Energiedecreet stelt:

§ 1. De netbeheerders kennen een minimumsteun toe voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die is opgewekt in installaties aangesloten op hun net, voorzover de producent zelf daarom verzoekt. Als bewijs van zijn productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, draagt de producent het overeenstemmende aantal groenestroomcertificaten over aan de betrokken netbeheerder.

...

§ 2. De netbeheerders brengen op regelmatige tijdstippen de certificaten die aan hen werden overgedragen op de markt om de kosten die verbonden zijn aan de verplichting, vermeld in § 1, te recupereren. De VREG zorgt voor de transparantie en de regulariteit van de verkoop van die certificaten door de netbeheerders.

De lijsten van de overgedragen certificaten en van de certificaten die door de netbeheerders op de markt werden gebracht, worden maandelijks door de netbeheerders aan de VREG meegedeeld.

Vanaf het jaar 2010 verrekenen de netbeheerders, met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid, jaarlijks in het jaar n onderling de kost van de verplichting, vermeld in § 1, in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar n-1. De te verdelen kost wordt per netbeheerder beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 %.

...

Artikel 7.1.7 van het Energiedecreet stelt:

§ 2. De netbeheerders brengen op regelmatige tijdstippen de warmtekrachtcertificaten die aan hen werden overgedragen op de markt om de kosten die verbonden zijn aan de verplichting, vermeld in § 1, te recupereren. De VREG zorgt voor de transparantie en de regulariteit van de verkoop van die warmtekrachtcertificaten door de netbeheerders.

De lijsten van de overgedragen warmtekrachtcertificaten en van de warmtekrachtcertificaten die door de netbeheerders op de markt werden gebracht, worden maandelijks door de netbeheerders aan de VREG meegedeeld.

Vanaf het jaar 2010 verrekenen de netbeheerders, met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid, jaarlijks in het jaar n onderling de meerkost van de verplichting, vermeld in § 1, in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar n-1. De te verdelen kost wordt per netbeheerder beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 %.

De in het vet aangeduide bepalingen zijn de bepalingen met betrekking tot de solidarisering (hierna "solidarisering van de kosten van de minimumsteun").

In de memorie van toelichting bij het energiedecreet staat:

Voor GSC:

7.1.6 "Verder werd ook een regeling ingevoerd die bepaalt dat vanaf het jaar 2010 de distributienetbeheerders jaarlijks onderling de kost van deze minimumsteun verdelen in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar. Deze verdeling is echter beperkt. De kost is deze van het opkopen van groenestroomcertificaten door een bepaalde Vlaamse distributienetbeheerder boven de gemiddelde kost van het opkopen van groenestroomcertificaten door de Vlaamse distributienetbeheerders. Dus, als de kost voor het opkopen van groenestroomcertificaten gemiddeld 5% van het budget bedraagt en de in rekening te brengen meerkost 5% van het budget, wordt per netbeheerder de kost tot 10% verhoudingsgewijs gespreid over alle netbeheerders en wordt desgevallend de kost boven 10% door de betreffende netbeheerder zelf gedragen.

Voor WKC:

7.1.7 "Ook hier wordt een regeling ingevoerd die bepaalt dat vanaf het jaar 2010 de distributienetbeheerders jaarlijks onderling de meerkost van deze minimumsteun verdelen in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar."

De voorliggende mededeling legt nader in detail vast hoe de berekeningen, nodig voor de uitvoering van deze bepaling, zullen gebeuren. Deze mededeling is opgesteld door de VREG na overleg met de Vlaamse distributienetbeheerders.

De VREG heeft de algemene bevoegdheid om toe te zien op de naleving van de bepalingen van het Energiedecreet, dus ook op de naleving van artikel 7.1.6 en 7.1.7 van het Energiedecreet.

De geest van de wetgeving verwijst enerzijds naar het solidariseren van de kosten verbonden aan de opkoopverplichting en anderzijds naar een verplichting voor de netbeheerder om zo kostenefficiënt mogelijk om te gaan met deze verplichting.

Het solidariseren van de kosten moet verhinderen dat het ene netgebied veel hogere nettarieven zou hebben dan een ander netgebied als gevolg van een opkoopverplichting die een globale Vlaams steunbeleid weerspiegelt waarbij de groei in decentrale productie (en het halen van bepaalde doelstellingen) alle Vlamingen ten goede komt. In de wetgeving wordt wel rekening gehouden met een plafond.

Rekening houdend met bovenstaand kader, wordt in deze mededeling een interpretatie van de regelgeving gemaakt die het te solidariseren bedrag maximaliseert.

De VREG heeft op basis van de recente vaststellingen die hij gedaan heeft met betrekking tot de marktwerking op de groenestroomcertificaten- en warmtekrachtcertificatenmarkt geoordeeld dat er een noodzaak is tot verfijning van de mededeling MEDE-2009-6. Deze mededeling vormt de verfijning van de mededeling MEDE-2009-6. Zo heeft de VREG aan deze mededeling toegevoegd dat indien er voldoende objectieve redenen voorhanden zijn om geen rekening te houden met de gepubliceerde prijs op de website van de VREG die rekening houdt met alle transacties, zal de VREG in deze situaties gebruik maken van de reële gemiddelde veilingprijs van de verschillende netbeheerders.

Voorafgaand aan de definitieve versie van deze mededeling werd een consultatieproces met de betrokken stakeholders doorlopen. Hieronder wordt dit consultatieproces beschreven:

Op 8 december 2011 werden prognosecijfers voor de berekening van de solidariseringsoefening 2012 over 2011 opgemaakt. De berekeningsmethode in MEDE-2009-6 zou aanleiding geven tot een te solidariseren negatieve meerkost voor WKC. Een verfijning van de berekeningsmethodiek zou dit kunnen verhelpen. Op 8 februari werd de herwerkte mededeling overgemaakt aan de netbeheerders.

Op 17 februari ging er een informatievergadering door in de kantoren van de VREG waarbij toelichting werd gegeven bij de verfijning van de berekeningsmethodiek. Het verslag van deze vergadering werd op 20 februari naar alle netbeheerders verzonden met de vraag om tegen 27 februari detailcijfers (van de veilingen) aan te leveren die een verfijnde berekening mogelijk moeten maken. Op 2 maart werd de mededeling met de berekeningsmethodiek over gemaakt. Op 12 maart werden de te solidariseren bedragen voor GSC en WKC (op basis van de verfijnde berekening) aan de netbeheerders mede gedeeld. Er wordt een termijn van 15 werkdagen voorzien waarbinnen kon gereageerd worden op de gehanteerde berekening. De consultatieronde gaf aanleiding tot een aantal aanpassingen van de ontwerpmededeling. Hierover werd op 06 april gecommuniceerd. Midden april wordt de mededeling goedgekeurd op de directieraad van de VREG.

De VREG hanteert in het kader van deze mededeling volgende definities inzake de prijzen waaraan certificaten verhandeld worden en die in de solidariseringsoefening worden gebruikt:

- *Gemiddelde transactieprijs*: dit is de prijs die door de VREG gepubliceerd wordt en die het gemiddelde prijsniveau weerspiegelt waaraan certificaten (GSC of WKC) verhandeld worden op de bilaterale markt. Deze transacties worden ingevoerd in de door de VREG beheerde certificatedatabank;
- *Gemiddelde veilingprijs*: dit is de gemiddelde prijs die voortvloeit uit de door de netbeheerders gerapporteerde resultaten van hun veilingen;
- *Marktprijs*: economisch begrip dat een optimum/evenwicht aangeeft tussen vraag en aanbod
- *Belpex beursprijs*: de gemiddelde prijs die voortvloeit uit de handelssessies die op de Belpex Green Certificate Exchange georganiseerd worden;
- *Referentieprijs*: dit is de prijs waarmee de VREG rekent om de meerkost te bepalen, dus het verschil tussen de aankoopkost van de certificaten en de verkoopprijs (= referentieprijs). Afhankelijk van het al dan niet bestaan van een significante discrepantie (zie verder), zal ofwel de *gemiddelde transactieprijs*, ofwel de *gemiddelde veilingprijs* als referentieprijs gelden.

1. Algemene principes

Artikel 7.1.6 en 7.1.7 van het Elektriciteitsdecreet stellen dat de distributienetbeheerders de kosten van hun verplichting tot aankoop van groenestroom- en warmtekrachtcertificaten tegen de minimumsteunprijs onderling moeten verdelen.

1.1. Welke distributienetbeheerders?

De solidarisering van deze meerkosten is van toepassing op alle Vlaamse (elektriciteits-) distributienetbeheerders, met uitzondering van Elia (dat aangewezen is als beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit, maar uitdrukkelijk hier wordt uitgesloten: "met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid").

1.2. Voor welk jaar?

De eerste verrekening (solidarisering) van de kosten gebeurde in 2010. Het ging om de kosten die gemaakt werden in het jaar N-1 (2009) in het kader van de maatregel van de minimumsteun bedoeld in artikel 7.1.6 van het Energiedecreet. Er waren toen nog geen te solidariseren kosten in het kader van warmtekrachtcertificaten (art. 7.1.7 van het Energiedecreet), enkel van groenestroomcertificaten. De uitbetaling door de netbeheerders van gelden ten opzichte van elkaar gebeurde voor het eerst in het jaar 2010.

De solidarisering van de minimumsteun gebeurt dus het jaar volgend op het jaar waarin de groenestroom- en warmtekrachtcertificaten door de netbeheerder werden opgekocht.

- Het jaar waarin wordt gesolidariseerd noemen we het jaar N.
- Het jaar waarvoor de gemaakte kosten worden gesolidariseerd noemen we het jaar N-1.

1.3. Welke kosten?

Niet alle kosten, die door de netbeheerder worden gemaakt in het kader van de minimumsteun, kunnen worden ingebracht in het mechanisme ter solidarisering van de minimumsteun.

De te solidariseren kost wordt per netbeheerder beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 % (= hierna "plafond").

Voorbeelden ter verduidelijking:

1. Als de kost voor het opkopen van **groenestroomcertificaten** van alle netbeheerders samen gemiddeld 6% van de gezamenlijke distributiebudgetten van alle distributienetbeheerders bedraagt, moet dit percentage worden verhoogd met 5%. Dat maakt samen 11%.

De kosten van de individuele netbeheerder voor de aankoopverplichting mogen dan tot 11% van zijn distributiebudget in het solidariseringssysteem worden ingebracht. De rest¹ (meerkost * individueel percentage boven het plafond) moet de netbeheerder zelf dragen.

De kosten in het solidariseringssysteem worden vervolgens pro rata de verdeelde hoeveelheid elektriciteit verdeeld over alle netbeheerders.

2. Als de kost voor het opkopen van **warmtekrachtcertificaten** van alle netbeheerders samen gemiddeld 4% van de gezamenlijke distributiebudgetten van alle distributienetbeheerders bedraagt, moet dit percentage worden verhoogd met 5%. Dat maakt samen 9%.

De kosten van de individuele netbeheerder voor de aankoopverplichting mogen dan tot 9% van zijn distributiebudget in het solidariseringssysteem worden ingebracht. De rest (meerkost * individueel percentage boven het plafond) moet de netbeheerder zelf dragen.

De kosten in het solidariseringssysteem worden vervolgens pro rata de verdeelde hoeveelheid elektriciteit verdeeld over alle netbeheerders.

2. Berekening van de (meer)kost van de minimumsteun

De regeling voorzien in artikelen 7.1.6 en 7.1.7 van het Energiedecreet bepaalt dat vanaf het jaar 2010 de distributienetbeheerders jaarlijks onderling de kost (van jaar N-1) van deze minimumsteun verdelen in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar N-1. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat het gaat om de meerkost van de minimumsteun.

De meerkost van de minimumsteun is de minimumsteun verminderd met de prijs die de netbeheerder theoretisch kan recupereren door de verkoop van de aangekochte (groenestroom- of warmtekracht)certificaten². Op basis van de artikelen 7.1.6 §2 en 7.1.7§2 moeten de netbeheerders immers

¹ Niet proportioneel verdeeld over het plafondpercentage. Vb. Plafond% is 28%, individuele meerkost/individueel distributienetbudget = 33% dan zit deze netbeheerder 5% boven het plafond. De individuele meerkost * 5% wordt niet gesolidariseerd. Proportioneel zou dit de individuele meerkost *5%/28% zijn.

² Het gaat hier om bedragen exclusief btw. Theoretisch omdat certificaten die aan minimumsteun te koop worden aangeboden (bijvoorbeeld eind december) niet direct (ook nog in dat jaar N-1) te koop kunnen worden aangeboden tegen de (transactie-

op regelmatige tijdstippen de certificaten die hen werden overgedragen op de markt brengen om de kosten verbonden aan de verplichting, bedoeld in § 1, te recupereren. De VREG zal indien nodig in een toekomstige mededeling verdere duiding geven bij de praktische uitvoering van deze artikelen.

De VREG zal de meerkost van de minimumsteun per netbeheerder daarom berekenen als volgt:

Voor groenestroomcertificaten:

Per minimumprijs (afhankelijk van het type hernieuwbare energiebron en het eventueel verschil in gegarandeerde minimumprijs doorheen de tijd): aantal door de DNB in jaar N-1 aangekochte certificaten tegen bepaalde minimumprijs * (minimumprijs – gemiddelde transactieprijs groenestroomcertificaten zonder garantie van oorsprong over jaar N-1)

De VREG neemt bij voorkeur als referentieprijs de gemiddelde transactieprijs in plaats van de werkelijke meerkost voor de distributienetbeheerders.

- De VREG is van oordeel dat dit een drijfveer geeft aan de distributienetbeheerders om aan een zo hoog mogelijke prijs te verkopen. Vaak zal de gemiddelde transactieprijs als referentieprijs iets hoger zijn dan wat in de realiteit gehaald kan worden. Dit omdat de gemiddelde transactieprijs als referentieprijs rekening houdt met alle transacties (inclusief lange termijn onderhandse contracten).
- Bij de gemiddelde transactieprijs als referentieprijs worden alle verrichtingen in rekening genomen zodat de netbeheerder minder kan wegen op deze prijs. Er moet vermeden worden dat individuele netbeheerders de prijs kunnen gaan sturen zodat de solidariseringsoefening in hun voordeel wordt gestuurd.
- In de wetgeving wordt de solidariseringsoefening gespecificeerd als een "jaarlijkse" verdeling van de meerkost. Rekenen met de reële kost in een bepaald jaar zou mogelijk slechts een deel van de certificaten omvatten. De netbeheerder is tot op heden niet verplicht alle certificaten die hem aangeboden werden te verkopen. De certificaten hebben een geldigheid van vijf jaar, waardoor het mogelijk is certificaten op een later, meer opportuun geacht moment, aan te bieden. Om te vermijden dat er jaarlijks rechtzettingen moeten gebeuren en in combinatie met de incentive om met een zo hoog mogelijke winst (laag mogelijk verlies) te verkopen wordt gerekend met een transparante richtprijs voor een bepaald jaar (N-1).

De gemiddelde transactieprijs is idealiter representatief voor de toestand op de markt, en is dus best niet enkel of grotendeels gebaseerd op de prijs van onderhandse bilaterale contracten. De gemiddelde transactieprijs kan echter afwijken van de marktprijs. Een afwijking tussen "gemiddelde transactieprijs" en de marktprijs kan gedetecteerd worden via:

- Enerzijds de prijs op beursplatform Green Certificates Exchange van BelPEX, in de mate dat er enerzijds tot een marktprijs wordt gekomen en anderzijds het verhandelde volume significant genoeg is.
- Anderzijds vormen de gegevens die in het kader van de jaarlijkse opvolging van §2 van artikel 7.1.6 van het Energiedecreet van de openbare aanbestedingen "verkoop van certificaten" van de netbeheerders worden verzameld mbt de verkopen van certificaten door de distributienetbeheerders de facto een marktprijs (maar geen gemiddelde en afhankelijk van tijdstip en inhoud van de individuele procedure van de netbeheerder).
  - ➔ Uit deze gegevens kan blijken dat er wel degelijk een meerkost is (dus dat de minimumprijs wel degelijk hoger is dan de marktprijs terwijl dit uit vergelijking met de transactieprijs op de website van de VREG niet zou blijken).

De twee hierboven aangehaalde alternatieven kunnen een goede indicatie geven als alternatief voor een onafhankelijke en transparante marktprijs.

)prijs in die laatste maand van het jaar N-1. Een tweede oorzaak van het theoretisch karakter is dat men er van uitgaat dat de netbeheerder kan verkopen aan die bepaalde (gemiddelde) (transactie-)prijs van N-1.

De VREG bepaalt zelf de referentieprijis

- Indien de VREG een significante discrepantie vaststelt tussen de gemiddelde transactieprijs en de Belpex beursprijs of gemiddelde veilingprijs van de netbeheerders (zie twee eerdere bullets), dan kan door de VREG er voor kiezen om als referentieprijis niet de gemiddelde transactieprijs te nemen maar de gemiddelde veilingprijs van de netbeheerders? (de VREG klikt een prijs voor de gereguleerde markt vast).
- ➔ Wanneer is er sprake van een significante **discrepantie**? De VREG neemt volgende elementen in beschouwing:
  - zijn er succesvolle BelPEX sessies geweest?
  - Werd in deze sessies een (markt)prijs bekomen die in een bepaald netgebied telkens minstens 20% lager is dan de gemiddelde transactieprijs zoals die op de website van de VREG wordt weergegeven?
  - Werd er in de loop van het jaar een veilingprijs bekomen die in de verschillende netgebieden telkens minstens 20% lager is dan de gemiddelde transactieprijs zoals die op de website van de VREG wordt weergegeven?
  - Is er sprake van een negatieve meerkost terwijl dit in de realiteit (rekening houdend met de reële marktprijs zoals blijkt uit BelPEX of uit een veiling) op geen enkel moment in de loop van het jaar het geval kon zijn?
- ➔ Derhalve bepaalt de VREG de referentieprijis als: gewogen gemiddelde van de prijs die tijdens de veilingen van alle netbeheerders (incl. Elia) werd bekomen. Hierbij wordt GEEN rekening gehouden met nulverkopen³.

NOOT: Deze mededeling kijkt specifiek naar een mechanisme tot solidarisering. De reële kost voor de distributienetbeheerder zal hoe dan ook afwijken van de meerkost die voor de solidarisering wordt bepaald, maar de meerkost moet er voldoende dicht bij aansluiten.

Vb. **voor 2011** is de gemiddelde veilingprijs van de netbeheerders (incl. Elia) 91,27 euro. Dit is een afwijking van 9% ten opzichte van de gemiddelde transactieprijs van 100,39 euro. Dit wil zeggen dat er zeker (een meerderheid van de) verkopen waren die minder dan 20% lager zijn dan de gemiddelde transactieprijs. Er is bovendien geen sprake van een negatieve meerkost. In dit geval is het niet noodzakelijk om in het kader van de solidariseringsoefening gebruik te maken van een andere referentieprijis dan de gemiddelde transactieprijs van 100,39 euro.

Deze regeling bewaakt het principe waarbij de netbeheerder "in de mate van het mogelijke" de kosten van de verplichting moet beperken (cfr. §2 van artikel 7.1.6). Indien er echter belangrijke elementen zijn die aantonen dat de netbeheerder tijdelijk in de onmogelijkheid is om de nodige certificaten te verkopen dan kan, door rekening te houden met de veilingprijs van de netbeheerders, de MEERKOST van de netbeheerder worden bijgesteld. Dit neemt niet weg dat recuperatie van de kost op een later tijdstip nog moet gebeuren.

³ Er is sprake van een nulverkoop indien er certificaten werden aangeboden waarvoor geen bod werd ontvangen. Dit aantal certificaten wordt dan gewaardeerd aan een verkoopwaarde van nul euro.

Voor warmtekrachtcertificaten:

Per minimumprijs (afhankelijk van het type hernieuwbare energiebron of het eventueel verschil in gegarandeerde minimumprijs doorheen de tijd): aantal door de DNB in jaar N-1 aangekochte certificaten tegen minimumprijs * (minimumprijs – gemiddelde transactieprijs warmtekrachtcertificaten met Q-functie⁴ over jaar N-1)

De VREG neemt bij voorkeur als referentieprijs de gemiddelde transactieprijs in plaats van de werkelijke meerkost voor de distributienetbeheerders.

- De VREG is van oordeel dat dit een drijfveer geeft aan de distributienetbeheerders om aan een zo hoog mogelijke prijs te verkopen. Vaak zal de gemiddelde transactieprijs als referentieprijs iets hoger zijn dan wat in de realiteit gehaald kan worden. Dit omdat de gemiddelde transactieprijs als referentieprijs rekening houdt met alle transacties (inclusief lange termijn onderhandse contracten).
- Bij de gemiddelde transactieprijs als referentieprijs worden alle verrichtingen in rekening genomen zodat de netbeheerder minder kan wegen op deze prijs. Er moet vermeden worden dat individuele netbeheerders de prijs kunnen gaan sturen zodat de solidariseringsoefening in hun voordeel wordt gestuurd.
- In de wetgeving wordt de solidariseringsoefening gespecificeerd als een "jaarlijkse" verdeling van de meerkost. Rekenen met de reële kost in een bepaald jaar zou mogelijk slechts een deel van de certificaten omvatten. De netbeheerder is tot op heden niet verplicht alle certificaten die hem aangeboden werden te verkopen. De certificaten hebben een geldigheid van vijf jaar, waardoor het mogelijk is certificaten op een later, meer opportuun geacht moment, aan te bieden. Om te vermijden dat er jaarlijks rechtzettingen moeten gebeuren en in combinatie met de incentive om met een zo hoog mogelijke winst (laag mogelijk verlies) te verkopen wordt gerekend met een transparante richtprijs voor een bepaald jaar (N-1).

De gemiddelde transactieprijs is idealiter representatief voor de toestand op de markt, en is dus best niet enkel of grotendeels gebaseerd op de prijs van onderhandse bilaterale contracten. De gemiddelde transactieprijs kan echter afwijken van deze marktprijs. Een afwijking tussen "gemiddelde transactieprijs" en "gemiddelde marktprijs" kan gedetecteerd worden via:

- Enerzijds een "marktprijs" op beursplatform Green Certificates Exchange van BelPEX, in de mate dat er enerzijds tot een marktprijs wordt gekomen en anderzijds het verhandelde volume significant genoeg is.
- Anderzijds vormen de gegevens die in het kader van de jaarlijkse opvolging van §2 van artikel 7.1.7 van het energiedecreet van de openbare aanbestedingen "verkoop van certificaten" van de netbeheerders worden verzameld mbt de verkopen van certificaten door de distributienetbeheerders de facto een marktprijs (maar geen gemiddelde en afhankelijk van tijdstip en inhoud van de individuele procedure van de netbeheerder).
  - ➔ Uit deze gegevens kan blijken dat er wel degelijk een meerkost is (dus dat de minimumprijs wel degelijk hoger is dan de marktprijs terwijl dit uit vergelijking met de transactieprijs op de website van de VREG niet zou blijken).

De twee hierboven aangehaalde alternatieven kunnen een goede indicatie geven als alternatief voor een onafhankelijke en transparante gemiddelde marktprijs.

De VREG bepaalt zelf de referentieprijs

- Indien de VREG een significante discrepantie vaststelt tussen de gemiddelde transactieprijs en de gemiddelde marktprijs (zie twee eerdere bullets), dan kan door de VREG een bepaalde **referentieprijs worden vastgelegd** (de VREG klikt een "gemiddelde transactieprijs" voor de gereguleerde markt vast).

⁴ Die gebruikt kunnen worden in het kader van de certificatenverplichting.

- Wanneer is er sprake van een significante **discrepancie**? De VREG neemt volgende elementen in beschouwing:
- zijn er succesvolle BelPEX sessies geweest?
  - Werd in deze sessies een (markt)prijs bekomen die in een bepaald netgebied telkens minstens 20% lager is dan de gemiddelde transactieprijs zoals die op de website van de VREG wordt weergegeven?
  - Werd er in de loop van het jaar een veilingprijs bekomen die in de verschillende netgebieden telkens minstens 20% lager is dan de gemiddelde transactieprijs zoals die op de website van de VREG wordt weergegeven?
  - Is er sprake van een negatieve meerkost terwijl dit in de realiteit (rekening houdend met de reële marktprijs zoals blijkt uit BelPEX of uit een veiling) op geen enkel moment in de loop van het jaar het geval kon zijn?
- Derhalve bepaalt de VREG de referentieprijs als: gewogen gemiddelde van de prijs die tijdens de veilingen van alle DNB's (incl. Elia) werd bekomen. Hierbij wordt rekening gehouden met nulverkopen.

NOOT: Deze mededeling kijkt specifiek naar een mechanisme tot solidarisering. De reële kost voor de distributienetbeheerder zal hoe dan ook afwijken van de meerkost die voor de solidarisering wordt bepaald, maar de meerkost moet er voldoende dicht bij aansluiten.

Als men deze methode toepast bvb. **voor 2011**, dan komt men tot de volgende cijfers: de gewogen gemiddelde veilingprijs van de netbeheerders (incl. Elia en excl. nulverkopen) is 23,98 euro. De gemiddelde transactieprijs wijkt met 34,84 euro 30% af van de gemiddelde veilingprijs. Het is dus best mogelijk dat een heel deel, zo niet alle, verkopen van de netbeheerders meer dan 20% afweken van de gemiddelde transactieprijs. Bij nader zicht blijkt dat slechts voor een zeer beperkt aantal loten (2 van 25 en 1 van 100) een prijs bekomen werd die niet meer dan 20% onder de gemiddelde transactieprijs zat.

Bovendien stellen we vast dat er sprake is van een negatieve meerkost indien we zouden rekenen met de gemiddelde transactieprijs van 34,84 euro. Om deze redenen wordt er gebruik gemaakt van een andere referentieprijs namelijk de gewogen gemiddelde prijs van de veilingen van de netbeheerders (exclusief nulverkopen). Op die manier wordt ook verhinderd dat eenzelfde certificaat meerdere keren aan een nulprijs te koop wordt aangeboden en meegenomen in de berekening.

Hieruit volgt dat VREG een referentieprijs voor 2011 op basis van de veilingprijzen vastkijkt die het beste alternatief voor een marktprijs weerspiegelt (zo groot mogelijk volume – dus op basis van alle netbeheerders). De referentieprijs voor 2011 bedraagt **23,98 euro**.

Deze regeling bewaakt het principe waarbij de netbeheerder "in de mate van het mogelijke" de kosten van de verplichting moet beperken (cfr. §2 van artikel 7.1.7 van het Energiedecreet). Indien er echter belangrijke elementen zijn die aantonen dat de netbeheerder tijdelijk in de onmogelijkheid is om de nodige certificaten te verkopen dan kan, door rekening te houden met de veilingprijs van de netbeheerders, de MEERKOST van de netbeheerder worden bijgesteld. Dit neemt niet weg dat recuperatie van de kost op een later tijdstip nog moet gebeuren.

Hierbij nog de volgende opmerkingen:

- Bij de bepaling van het aantal door de distributienetbeheerder in het jaar N-1 aangekochte certificaten (groenestroom- en warmtekrachtcertificaten) is de datum van de aanbieding van het certificaat aan de netbeheerder van belang. De VREG zal deze gegevens via haar databank genereren. De installatie moet aangesloten zijn op het net van de netbeheerder in kwestie of op gesloten distributienet of privénet dat gekoppeld is aan het net van de netbeheerder in kwestie. Er wordt gerekend met de datum van aanbieding van de certificaten

en niet met de datum van betaling door de netbeheerder. Er zal eveneens een onderscheid gemaakt worden tussen certificaten die aan een andere minimumwaarde opgekocht moeten worden als gevolg van het van toepassing zijn van een andere minimumprijs doorheen de tijd⁵ en afhankelijk van het type hernieuwbare energie waarvoor het certificaat wordt uitgereikt.⁶

- Er wordt dus de facto van uitgegaan, voor de solidariseringsoefening, dat de certificaten die in een bepaald jaar door de netbeheerder aan minimumprijs moeten worden opgekocht aan de gemiddelde transactieprijs geldend voor dat jaar kunnen worden verkocht.
- De gemiddelde transactieprijs van het jaar N-1 is het gemiddelde van alle maandelijkse prijzen per transactie van:
  - de verkochte groenestroomcertificaten zonder garantie van oorsprong in het jaar N-1, die de VREG op haar website publiceerde in uitvoering van artikel 6.1.24 van het Energiebesluit van 19 november 2010.
  - De verkochte warmtekrachtcertificaten met Q-functie (zonder Garantie van oorsprong) die de VREG op haar website publiceert in uitvoering van artikel 6.2.19 van het Energiebesluit van 19 november 2010. Besluit van de Vlaamse Regering ter bevordering van de elektriciteitsopwekking in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties.

Deze door de VREG gepubliceerde cijfers bevatten uitsluitend de bilaterale verkopen. Certificaten die verkocht worden via het beursplatform Green Certificates Exchange van BelPEX worden hier niet in opgenomen. Op het ogenblik dat het verhandelde volume op het beursplatform 2 % van het globaal verhandelde volume overschrijdt, zal ook deze (markt)prijs meegenomen worden in de berekening gewogen à rato het verhandelde volume vanaf het jaar daarop.

De VREG beschikt zelf over de informatie nodig voor het berekenen van bovenstaande gegevens. Via de certificatedatabank weet zij welke groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten werden aangeboden en aangekocht door welke netbeheerders tegen welke minimumsteun.

De VREG zal wel de bestaande rapportering over de certificaten die via veiling door de netbeheerders worden verkocht vervroegen, zodat deze gegevens beschikbaar zijn voor de berekening van de door de VREG bepaalde gemiddelde transactieprijs (in voorkomend geval).

De VREG maakt zowel een berekening van de kost van de minimumsteun per distributienetbeheerder als in totaal voor alle netbeheerders samen en dit zowel voor de aankoopverplichting van groenestroomcertificaten als van warmtekrachtcertificaten.

3. Berekening van het plafond

De in het solidariseringsmechanisme in te brengen kosten moeten per netbeheerder worden beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 % (= hierna "plafond").

Om dit plafond te bepalen, berekent de VREG eerst het totale distributiebudget van alle distributienetbeheerders samen.

⁵ PV-installaties in dienst genomen na 1 januari 2010 (tot 31 december 2010) hebben recht op een minimumprijs per certificaat van 350 euro. Vanaf het ogenblik dat ook deze installaties certificaten beginnen genereren zullen er dus 2 soorten certificaten zijn: certificaten die recht geven op een minimumprijs van 450 euro en certificaten die recht geven op een minimumprijs van 350 euro. Dit onderscheid zal ook door de VREG worden gemaakt.

⁶ Momenteel ligt de minimumprijs die door de netbeheerder wordt verzekerd enkel voor zonne-energie hoger dan de handelsprijs. Wanneer de handelsprijs zou dalen kan het voor de verkoper van de certificaten, opgewekt uit een andere hernieuwbare energiebron, interessant worden om ook te kiezen voor een door de netbeheerder verzekerde minimumprijs.

Totale distributiebudget van alle netbeheerders samen:

Het distributiebudget wordt berekend op basis van het laatst goedgekeurde of opgelegde budget⁷ voor het jaar N-1. Er wordt achteraf geen rechtzetting gedaan als de reële budgetten gekend zijn. Er wordt vanuit gegaan dat de opgemaakte voorspelde budgetten de realiteit zo goed mogelijk benaderen en dat alle netbeheerders eenzelfde risico lopen op een bepaalde procentuele afwijking van de gebudgetteerde in vergelijking met de reële cijfers. Er wordt wel rekening gehouden met de goedkeuring door de CREG van een herziening omwille van "uitzonderlijke omstandigheden".

Het hier besproken budget omvat de verschillende klantengroepen⁸. De VREG zal jaarlijks dit distributiebudget per netbeheerder opvragen bij de betrokken netbeheerder⁹ met de vraag om deze cijfers (laatst gekende goedgekeurde gebudgetteerde cijfers voor het jaar N-1) aan de VREG over te maken voor 31 maart van het jaar N.

Volgende rubrieken, verwijzend naar de kostenindeling¹⁰ in het rapporteringmodel, worden opgenomen in het budget:

1. de tarieven voor gebruik van het net
  - 1.1. het basistarief voor het gebruik van het net
  - 1.2. het tarief voor systeembeheer
  - 1.3. het tarief ter vergoeding van het ter beschikking stellen van toestellen voor het meten, tellen en opnemen
2. het tarief voor openbare dienstverplichtingen
3. de periodieke tarieven voor de ondersteunende diensten
  - 5.4. ¹¹a. niet-gekapitaliseerde pensioenlasten
  - b. alle verbintenissen ten opzichte van pensioenfondsen

Volgende kosten met betrekking tot periodieke tarieven uit het budget worden NIET opgenomen in het over te maken budget:

4. het tarief in verband met het gebruik van het transportnet
5. de tariefposten in verband met de belastingen, heffingen, toeslagen, bijdragen en retributies BEHALVE 5.4.a en 5.4.b

Bij gewestoverschrijdende DNB's worden ook de hierboven vermelde kostenrubrieken gebruikt, maar wordt enkel het aandeel van de Vlaamse regio's weerhouden. Er moet dan ook een onderscheid gemaakt worden tussen kostenelementen waar een opdeling tussen Vlaamse en niet-Vlaamse regio's gekend is en andere elementen.

2. het tarief voor openbare dienstverplichtingen: er wordt gebruik gemaakt van de kosten die specifiek aan Vlaamse regio's toegewezen kunnen worden
1. } de kosten worden verdeeld tussen de Vlaamse en de niet-Vlaamse regio's op basis van
3. } de gebudgetteerde kWh "afname"¹² voor het jaar N-1
- 5.4. }

⁷ In voorkomend geval van een door de CREG opgelegd budget beschikt de netbeheerder niet automatisch over dit budget in de vorm van een aangepast rapporteringmodel. Indien de CREG dit budget voor het jaar N-1 oplegt zal de betrokken DNB het over te maken budget in overeenstemming brengen met de beslissing van de CREG. De DNB zal hoe dan ook het budget overmaken volgens de indeling van het rapporteringmodel (meerjarentarief) zodat de hierna opgesomde kostenrubrieken kunnen overgenomen worden.

⁸ Zoals in de algemene tariefstructuur vastgesteld door het [koninklijk besluit van 2 september 2008 betreffende de regels met betrekking tot de vaststelling van en de controle op het totaal inkomen en de billijke winstmarge, de algemene tariefstructuur, het saldo tussen kosten en ontvangsten en de basisprincipes en procedures inzake het voorstel en de goedkeuring van de tarieven, van de rapportering en kostenbeheersing door de beheerders van distributienetten voor elektriciteit](#). (Hoofdstuk I – definities – 16° en 17°)

⁹ Waarbij de mogelijkheid wordt gelaten om ook de CREG hierin te betrekken.

¹⁰ De nummering van de kostenindeling in het rapporteringmodel (versie ex-ante (budget)) wordt overgenomen.

¹¹ Voor DNB's die vennootschapsbelastingen moeten betalen (rechtsvorm NV hebben) horen deze belastingen (enkel de vennootschapsbelastingen) ook tot het budget.

¹² (versie ex-ante (budget)), eveneens weergegeven in het rapporteringmodel

Op basis van het totale distributiebudget en het totaal van de kosten van de aankoopverplichting (respectievelijk voor groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten) van de netbeheerders samen kan het percentage worden berekend dat, vermeerderd met 5%, het plafond zal uitmaken van de solidarisering.

Plafond = de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting * [(meerkost verbonden aan de opkoopverplichting voor alle netbeheerders samen / totaal distributiebudget van alle netbeheerders samen) +5%]

Het plafond wordt bepaald voor de solidarisering van de kosten verbonden aan de opkoopverplichting van zowel groenestroomcertificaten als warmtekrachtcertificaten.

4. Berekening van de in het solidariseringsmechanisme in te brengen kosten

Vervolgens berekent de VREG, concreet per netbeheerder, op basis van dit plafond welke kosten voor de minimumsteun in het solidariseringsmechanisme mogen ingebracht worden.

De kosten van de individuele netbeheerder voor de aankoopverplichting mogen dan tot het hierboven berekende percentage (plafond) van zijn distributiebudget in het solidariseringsstelsel worden ingebracht. De rest moet de netbeheerder zelf dragen.

De VREG gebruikt voor deze berekening het distributiebudget per netbeheerder, gemeld aan de VREG.

In te brengen kosten per netbeheerder: in geval de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting / distributienetbudget van de individuele netbeheerder $\leq$ [(meerkost verbonden aan de opkoopverplichting voor alle netbeheerders samen / totaal distributiebudget van alle netbeheerders samen) +5%] = de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting

Zelf te dragen kosten per netbeheerder: in geval de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting / distributienetbudget van de individuele netbeheerder $>$ [(meerkost verbonden aan de opkoopverplichting voor alle netbeheerders samen / totaal distributiebudget van alle netbeheerders samen) +5%] = de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting – plafond

5. Solidarisering van de kosten van de minimumsteun op basis van geleverde elektriciteit

Ten slotte worden de per netbeheerder in te brengen kosten in het solidariseringsmechanisme samengeteld en verdeeld over de betrokken netbeheerders op basis van de door hen verdeelde hoeveelheid elektriciteit in Vlaanderen in het jaar N-1.

De hoeveelheden verdeelde elektriciteit in Vlaanderen per netbeheerder, exclusief Elia, vormen de basis van de verdeelsleutel. Deze gegevens worden aan de VREG overgemaakt voor 31 maart van het jaar N, in het kader van de jaarlijkse rapportering door de netbeheerders van de op hun net geleverde elektriciteit.

6. Kennisgeving door de VREG

De VREG zal vanaf 2010 elk jaar in de maand april de berekeningen bekend maken (eventueel door publicatie op haar website) die nodig zijn voor de solidarisering van de kosten van de minimumsteun. De netbeheerders kunnen opmerkingen overmaken binnen een periode van 15 werkdagen na de publicatie van de berekeningen.

Rechtzettingen van de hoeveelheden verdeelde elektriciteit na de datum van de bekendmaking door de VREG van de berekeningen leiden niet tot rechtzettingen van deze berekeningen.

De netbeheerders regelen onderling de uitbetaling van de tegoeden en de uit te betalen bedragen. Deze bedragen zijn exclusief btw. De onderlinge verrekening gebeurt uiterlijk 2 maanden na bekendmaking.